

Али и мишата сватба.

(Приказка)

Вжрвял по пжтя Али и гледа — под един голям храст пита. Али поискал да я вземе и протегнал ржка; изведнаж изкочила мишка и почнала да пищи:

— Не за тебе е приготвена тази пита! Ние тук ще имаме весела сватба: пжлхжт се жени, взема мишката за жена. Ако ли ти изядеш питата, лошо ще стане с тебе.

Али се засмял на тия думи, не послушал той мишката, изял цялата пита и продължил пжтя си. Стигнал той в своето си село, а там имало сватба; ядат и пият гости, песни пеят. Отишъл Али при младоженеца да го поздрави, иска да каже: „На добър час“, ала не може да говори: от всяка дума изговаря само началото и края. Сжбрали се наоколо му сжседи, познати и дошлите гости, и почнали да му се смеят и да го подиграват. Завтекал се Али кжм кжщи, явил се при жена си, ала не може дума да продума. Жена му почнала да се кара:

— Ах ти, пияница! Ти уж не можеш да говориш като хората!

Взема тя едно джрво и изгонила мжжа из кжщи. Дълго бягал Али, — и мжно и обидно, — и стигнал до потока. Седнал той нз бряга да си почине. Гледа и очите си не вярва: десет чифта големи бржмбари возят един файтон, направен от мидена черупка, а в него пжлхжт с мишката. Когато стигнали до Али, пжлха му казал:

— Аз зная, Али, че ти развали моето сватбено угощение. Не послуша ти моя готвач, а сега ти се каеш и скжрбиш за станалото. Услужи ми: пренеси моя файтон на отсрещния бряг, аз ще снема от тебе наказанието.

Али снел феса си, сложил в него файтона и го пренесал през потока.

Пжлхжт вжзвжрнал говора на Али.

— Хайде, вжрви си в кжщи, казал той.